

Gustáv Murín

MAFIÁNI

SÁGA GANGU 3
SÝKORIEK

GUSTÁV MURÍN

MAFIÁNI - SÁGA GANGU SÝKORIEK III.

Kompletná história najstaršej slovenskej mafiánskej skupiny

Práca kriminalistov je beh na dlhé trate. Občas na nich narazia na nečakané svedectvo priamo od aktérov mafiánskych zločinov z 90. rokov. To prebúdzá prokuratúru k tomu, aby otvorila zdanlivo neriešiteľné kauzy, a dáva súdom šancu, aby za konkrétnymi krvavými príbehmi slovenského podsvetia urobili konečnú bodku. Sága najdlhšie pôsobiaceho a najnebezpečnejšieho mafiánskeho klanu „sýkoriék“ sa už dá, vďaka odkazom na zverejnené informácie, opísať tak, aby si mohol čitateľ urobiť sám predstavu, ako činnosť týchto mafiánov zasiahla po Novembri 1989 celú spoločnosť. Zapadli tak aj posledné kamienky historickej mozaiky a vďaka tomu môžeme ich príbeh dorozprávať a pridať aj tie časti, ktoré sa tu objavujú po prvýkrát. V záverečnom III. diely tejto dosiaľ najúplnejšej kroniky jednej z najsilnejších mafiánskych bánd podsvetia prichádza úder za úderom, ktorým najskôr polícia, následne prokuratúra a nakoniec súdy dostávajú po desaťročiach vyčíňania celú bandu na kolena. Pritom sa dozvedáme aj podrobnosti dramatických mafiánskych popráv ich vražedným komandom pod velením brutálneho superbossa Róberta Lališa, prezývaného preto aj Gestapák. Ani jeho brutálne činy a vyhrážky neodvrátili rozklad bandy, ktorá sa pod tlakom spravodlivosti rozpadá a pod hrozbou tvrdých trestov začínajú aj jej najaktívnejší aktéri hľadať cestičku k dohode o „vine a treste“. Záverečný účet je aj tak neúprosný...

BRATISLAVA v rukách mafie

Nekontrolované dramatické spoločenské zmeny dávajú v ľudskej spoločnosti na okamih šancu agresívnym typom bez zábran, morálnych škrupúl a predstavivosti, ktorá by im našepkala, že nikdy nikomu stromy do neba nenarástli.

Pri každej novej príležitosti to skúsia znovu.

Dramatické oslabenie základných funkcií štátu po Nežnej revolúcii 1989 dalo aj vďaka absurdným gestám „neholucionárov“ (povestná Havlova amnestia a vyjednávania so vzbúrenými väzňami) šancu práve týmto lovcom okamžitého „šťastia“. Tie šance sa len zvýšili po tom, čo už opäť (po koľký raz) „revolúcia zhltna svoje deti“ a k moci sa na dlhé roky dostala rovnaká sorta, tentoraz politických gangstrov. Tiež nemali škrupule a zábrany, veľmi si teda jedni s druhými porozumeli.

Tak ako sa slovenskí komunisti učili od ruských, tak sa aj slovenskí mafiáni učili od tých z Ruska. Podľa ich vzoru sa delili na „ekonómov“ a „bojovníkov“. Tí prví začínali pred pádom komunistického režimu ako veksláci, tí druhí zväčša ako vyhadzovači. Tých prvých definoval vtedajší prezident PZ Jaroslav Spišiak:

„Ekonomovia sú ako sliepky, ktoré znášajú zlaté vajcia. Starajú sa o ne, chránia ich, ale nedovolia, aby zarábali len pre seba alebo pre iných, a už vôbec nie, aby sa dostali do legálnych spoločenských kruhov a zabudli na tých, ktorých svaly im umožnili realizovať obchody bez morálky, zákonov a reálneho odporu pri dojednávaní zmluvných podmienok.“ Tí druhí sa definujú sami okázalou brutalitou.

Miroslav Sýkora bol prvý, kto ovládol mafiánsku scénu na Slovensku a zákonite na to doplatil. Ale jeho mafiánske siroty pod názvom „sýkorky“ parazitovali na Slovensku a jej občanoch až do nedávnych dní. Tu je ich príbeh prerozprávajú tak, ako ho prezentovali dobové médiá.

UŽ SÝKORKY DOLIETALI?

Začiatok konca celej zločineckej skupiny poznamenala ochota niektorých z nich priznať vinu výmenou za dohodu o vine a treste. Ako uviedli *Noviny.sk*: „Po tom, čo včera dvaja obžalovaní schválili dohodu o vine a treste, zostalo v procese 8 mužov. Polovicu z nich si senát predvolal na výsluch.

Štvoricu mužov priviezol do Pezinka autobus priamo z Ústavu na výkon väzby v Ilave. V máji vypovedali v kauze prípravy vraždy ďalšieho člena skupiny Martina Hrabárika, prezývaného Rezeň. Teraz ich senát vypočúval v súvislosti s novou obžalobou: založenie zločineckej skupiny, vydieranie, výpalníctvo či ničenie baru.

Jeden z údajných šéfov skupiny, 41-ročný podnikateľ Ladislav B., všetky obvinenia odmieta. Vraj je zhrozený z toho, čo je napísané v obžalobe. K slovu sa dostal aj Juraj B., majiteľ pizzerie a tichý spoločník taxislužby. Ten tiež všetko popiera.

...V pondelok sa k výpalníctvu priznal jeden z obžalovaných, ktorý sa s prokurátorom dohodol na treste vo výmere 6 rokov a 10 mesiacov. Ďalší podnikateľ, ktorý si mal objednať podpálenie dvoch vozidiel v Petržalke, dostal 7 mesiacov“.

Na dohodu s prokurátorom, ktorú súd prijal v auguste 2012, pristúpili Miroslav Mladý a Marek Šarkózy, a pred senátom sa priznali k skutkom, ktoré im obžaloba pripisuje. Obidvom boli pripisované menšie zločiny, ako je podiel na podpálení dvoch áut, domu a zničenie interiéru a následné podpálenie baru. Miroslav Mladý v kauze figuroval iba okrajovo, nežalovali ho ako člena zločineckej skupiny. Podľa prokuratúry si objednal podpálenie spomínaných dvoch áut. Dostal za to sedem mesiacov, pričom tento trest si už odsedel vo väzbe. Šarkózemu vymeral senát Špecializovaného trestného súdu šesť rokov a desať mesiacov vo väzení s minimálnym stupňom stráženia. Jeho prípad je kurióznym v tom, že najskôr pristúpil na dohodu a nastúpil aj trest, ale tam zrejme aj na „rady“ spoluväzňov požiadal o obnovu konania. Dôvodom malo byť, že sa nielen priznal, ale pred súdom aj pomohol objasniť viaceré trestných činov spáchaných zločineckou skupinou vedenou Ladislavom Bališom. V dobe pôsobenia v skupine vraj bol mladý a nerozvážny a v súčasnosti je rozhodnutý viesť riadny život. Túto žiadosť Špecializovaný trestný súd v Pezinku najskôr zamietol, neskôr po verdikte Najvyššieho súdu v júni 2015 konanie povolil. V novembri 2015 mu v rámci

obnoveného konania uložil ŠTS rovnaký trest, teda šesť rokov a 10 mesiacov. Ten potvrdil aj Najvyšší súd SR.

Mafiánsku „omertu“ porušili viacerí sýkorovci. Urobil tak aj Dávid Takáč zo Senca (trest osem rokov) či bratia Mészárosovci (za výtržníctvo pokuty: Tibor 300 a René 200 eur).

Juraj Billik, prezývaný Čapatý, bol tiež jedným z tých, čo sa rozhodli zachrániť si kožu svedectvom o tom, že mafiánska skupina sýkorovcov naozaj existovala. V liste predsedovi senátu napísal (*Cas.sk*): „Rozhodol som sa priznať k trestnej činnosti, ktorej som sa dopustil v rámci toho, že som páchal trestnú činnosť s Róbertom Lališom, prezývaným Kýbel. Chcem vysvetliť svoje konanie na skutkoch, ktoré sú v obžalobe, a spolupracovať s políciou na objasnení trestnej činnosti, vrátane vrážd.“ Napodobnil tak svoj omnoho známejší vzor Sammyho Gravana, ktorý za výhody chráneného svedka zradil posledného známeho newyorského mafiánskeho bossa Johna Gottiho. Tiež si odsedel len symbolický trest a v utajenej identite prežil Gottiho, ktorý zomrel vo väzení.

Po zverejnení tejto správy sa na diskusnom fóre k článku objavil aj tento zaujímavý odkaz:

„Nazdar juraj, bol si super chlapec, ale vždy som Ti hovoril že kašli na tieto vygumovane hlavy a pod robiť zo mnou do zahraničia. Chcel si veľké peniaze a tyto grázli ta využili na všetky svoje kraviny a Ty si bol naivný a nemohol som ta od toho odtiahnuť. Mne naďalej stačia tých 2.000 Euro žijem si a aj moje deti nemusia mať strach ci žena a cela rodina. Všetci boli hladní, všetci si mysleli a aj Ty že Vás nepochytajú ale Vy ste mali v prvom rade odpratať

Kybla ci Pita a o Karcimu ani nehovorím. Veľmi sa do toho miešal aj Čonka ci Dusi. Ale čo narobíš aspoň si si svoje povedal a máš čistú dušu. Aj na nich príde rad. Z pozdravom Zoli.“

Billik na súde hovoril, že do skupiny prišiel už v roku 1996, keď ho pustili z väzenia. Najprv ho „na robotu“ zobral Peter Čongrády, odmenou boli tenisky. Potom bol biletárom v podnikoch, a postupne sa dostal blízko bossa sýkorovcov Kýbla (SME): „U neho som zostal“. To povedal Billik na súde a dodal (Mikolášiková.blog.sme): „Kýblovi som bol sluha, poskok aj ochranka. Tri v jednom. Len riť si utieral sám.“ Teraz má pocit, že sa na neho vykašlali (Cas.sk): „Spomenul aj osemčlennú skupinu, ktorá mala na starosti vraždy, a aj to, že Kýbel vravel, že nemajú o ničom hovoriť, lebo pôjdu nohami dopredu.“ Podľa slov Juraja Billika pre skupinu robil napríklad aj Jozef Roháč. On sám tvrdí, že bol pri pätnástich vraždách...

Členom skupiny vyplácali najskôr po 15-tisíc slovenských korún, postupne sa to vyšplhalo na 40-tisíc korún, resp. do 1 500 eur. Zo skupiny sa nedalo odísť. Podľa Čapatého to stálo jedného člena život. Myslel asi na Vladimíra „Capka“ Cabadaja (podrobnosti viď neskôr).

Takýto prielom obhajoba zločineckej skupiny len ťažko ustojí.

Dva roky po zatknutí, vo februári 2012, vyniesol Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozsudky, ktorými celej skupine vymerali dokopy viac ako 160 rokov vo väzení za 14 skutkov. Medzi nimi bolo členstvo v zločineckej skupine, vydieračský únos, vyberanie výpalného, podvod, nedovolené ozbrojovanie a iné trestné činy. Podľa obžaloby nútili podnikateľov, aby im platili za ochranu, ale aj obchodovali s falošnými diaľničnými značkami..

Iba dvaja z odsúdených v kauze údajnej seneckej zločineckej skupiny tzv. sýkoriek majú vymerané tresty právoplatné. Platí tak pre Jaroslava Pittnera, ktorý sa na súde priznal a dostal osem rokov väzenia, a Štefana Zamatóczkeho, ktorý dostal najmiernejší trest – tri roky s podmieneným odkladom na päť rokov. Toho navyše ani nesúdili ako člena skupiny, ale len za napomáhanie v jednom zo žalovaných skutkov. Títo dvaja obžalovaní sa vzdali práva na odvolanie a v ich prípade to urobil aj prokurátor. Súd rozhodol aj o zhabaní vecí, ktoré odsúdení použili pri skutkoch. Pri vyhlasovaní verdiktu jedna príbuzná obžalovaného odpadla, museli zavolať záchranku.

Rozsudok si vypočuli len traja, ostatní požiadali, aby ich na toto posledné dejstvo súdu z väzby neeskortovali. Šéf seneckej odnože bandy Martin Bihári bol na úteku. V priebehu vyšetrovania i pri súdnom pojednávaní viackrát odznelo aj meno najvyššieho bossa Róberta Lališa (nar. 1964) alias Kýbla, na ktorého bol vydaný medzinárodný i európsky zatykač.

Žaloba sa opiera predovšetkým o výpovede svedka Radovana Geriča, ktorý v minulosti patril do skupiny. Bol obvinený v decembri z lúpeže v pobočke banky v Ružomberku, odkiaľ si odniesol 4 100 eur. Súčasne však narobil gangu údajné dlhy a z obavy o svoj život sa rozhodol vypovedať proti jej členom. Istý čas bol aj v programe na ochranu svedkov. Okrem toho súd zvážil aj výpoveď obžalovaného Jaroslava Pittnera, ktorý sa na súde priznal, ako aj niektorých ďalších svedkov. Prokurátor pripomenul, že pôvodne obžalovaný Róbert Botló, ktorý sa krátko pred začiatkom procesu obesil v cele, napísal vo väzbe list, v ktorom sa priznal. xxx

Tým sa to však nekončí. Ladislav Bališ, Viliam Rafael a traja ďalší obžalovaní sú obvinení z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu prípravy a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodu so zbraňami. Pre štyroch z nich žiadal prokurátor doživotie, ale súdu sa zdal trest príliš prísny, lebo vraj nedošlo ani k pokusu tejto vraždy (?). Najvyšší trest 25 rokov uložil Špecializovaný trestný súd bossovi sýkoriek Ladislavovi Bališovi, ktorý potvrdil aj Najvyšší súd SR. Ten uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste, v rámci ktorej pomohol objasniť viaceré trestné činy skupiny sýkoriek. Opisoval napríklad aj pokus o likvidáciu podnikateľa z Rovinky z roku 2011, keď zlyhala zbraň a guľka len poškodila dvere auta. Ten totiž z neho práve vystupoval na benzínovej stanici. Dlhý Laco vo svojej výpovedi pred vyšetrovateľom presne označil aj suseda, ktorý si podľa neho vraždu podnikateľa objednal. Najskôr malo ísť len o únos: „On si to vtedy predstavoval tak, že by sa zobral, dal by sa potom jemu a on si s ním potom narobí poriadky.“ S podnikateľom mal totiž súdny spor o pozemok a halu v Rovinke. Únos by vyšiel na 15 000 eur, vražda dvojnásobok. Prípado pokusu o vraždu podnikateľa vyšetrojú policajti. Vďaka tomuto svedectvu nebol Bališovi uložený trest prepadnutia majetku. A tak už ako právoplatne odsúdený predal príbuznej svoj podiel v hoteli, ktorý vlastnil spolu s Borbélym (?). Tá absurdita ide tak ďaleko, že zvyšok Borbélyho nehnuteľností, čo mal zasa s Kýblom Lališom, by podľa zákona mal po zabavení súdom určený správca ponúknuť na kúpu najskôr Lališovi (?!). Ten vraj Bališovi odkázal, nech v base v Ilave zhnije.

Advokáti obžalovaných vyrukovali s celým radom rôznych porušení zákona, odvolací súd však väčšinu ich námietok zamietol. Rozsudok zrušil pre jediný prípad

v súvislosti s pribratím znalca. Špecializovaný trestný súd ho prizval bez toho, aby sa k tomu mohla vyjadriť obhajoba, čo zaručuje Dohovor o ľudských právach a Ústava. Obnovené konanie však len potvrdilo, že Špecializovaný trestný súd šiel správnou stopou. Ďalší traja sýkorovci sa medzičasom priznali.

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Šutku a sudcov JUDr. Jána Hrubalu a JUDr. Jána Giertliho, konštatoval, že priamo podriadenými členmi Ladislava Bališa boli Viliam Rafael, Filip Nerád, Richard Šulka a Martin Rosenberg, ktorí usmerňovali členov, ktorými boli Peter Distler, Martin Hrabárik, Peter Bottlík, Marek Študent, Marek Šarkózy, ďalším priamo podriadeným členom Ladislava Bališa bol Pavel Mucha, ktorý bol nadriadený ďalším členom, ktorými boli Tivadar Mózsi a Norbert Salay, ktorí usmerňovali ďalších členov, ktorými boli Martin Pongrác, Jozef Balgavý, Marko Bačik a Ján Vojtek a činnými pre túto časť zločineckej skupiny boli aj Peter Méhes a Vincent Sárközy.

Vyššie zmienený Filip Nerád nasledoval príklad svojho bosa a tiež začal „spievať“. Na odvolacom súde sa priznal k väčšine skutkov, ktoré mu pripisovala obžaloba. Odmietol len účasť na príprave vraždy a cítil krivdu, že ho za tento skutok prvostupňový súd uznal vinným. Pôvodný trest 23 rokov mu teda NS SR znížil na 20 rokov. S odvolaním uspeli aj Marek Študent a Roman Stojka. Študentovi trest znížili z 20 na 14 rokov a Stojkovi z 13 na 10 rokov. Stojka nebol členom skupiny.

Konečne naplnenie spravodlivosti?

Na jedenásť rokov odňatia slobody za podiel na činnosti skupiny bratislavského podsvetia, tzv. sýkorovcov, odsúdil senát Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici aj Martina Hrabárika z Bratislavy. Ten svoju vinu priznal. Rozsudok je právoplatný, keďže ako súčasť dohody s prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry o vine a treste je záväzok obvineného, že sa voči verdiktu súdu neodvolá. Hrabárik priznal, že s ďalšími členmi gangu sa podieľal na mafiánskom útoku v bare Patagónia v Bratislave. Maskovaní útočníci železnými tyčami porozbýjali poháre, fľaše s nápojmi, hracie automaty a rozrezali sedačku v bare. Podieľal sa aj na poškodení novostavby domu v Dunajskej Lužnej a na „ukladaní pokuty“ istému mužovi. Požadovali od neho 30-tisíc eur, pretože jednému príslušníkovi gangu „urobil hanbu“. Chytili ho na benzínovom čerpadle v Šali a v kufri auta uniesli do posilňovne v blízkej obci. Tam ho bili rukami i kovovou tyčou, kliešťami mu drvili malíček pravej ruky a hrozili mu, že ak nezaplatí, usmrtia celú rodinu. Ušli, keď dostali echo, že polícia zaistila ich komplica.

Na Okresnom súde Bratislava III čelili František Borbély, Karol Kňazovič, Peter Distler, Martin Hrabárik alias Rezeň a Filip Peciar obžalobe, že ako skupina fungovali prostredníctvom SBS-ky Františka Borbélyho a pod hrozbou násilia nútili majiteľa bratislavskej krčmy U Matúša, aby mesačne platil „za ochranu“. Obžalovaní pred súdom vypovedali, že nepatrili do výjazdu strážnej služby, ktorá patrila Františkovi Borbélymu. Kľúčový svedok Dávid D. mal sám na krku viacero obvinení z rôznych trestných činov. Na súde opísal štruktúru skupiny, ako to funguje, že najskôr je biletár, potom chodí na výjazdy a najvyššou pozíciou je osobný ochrankár. Mali dva výjazdy – oficiálny a neoficiálny. Druhý bol na podniky, ktoré sa

vypaľovali. Polovica peňazí išla výjazdu, druhá šéfovi. „Sú to vymyslené bludy,“ reagoval na súde Borbély. To, že sa U Matúša objavila nálepka jeho SBS-ky, nevedel vysvetliť. „Možno to niekto ukradol, zneužil,“ povedal. Kauza sa na súde ťahala roky.

Senát Okresného súdu Bratislava III nakoniec uznal Borbélyho vinným v tejto kauze vydierania a spolu s ním aj Martina Hrabárika, Filipa Peciara a Karola Kňazovického. Rozsudky však môžeme prirovnať k fraške. Prví dvaja nedostali žiadny trest, lebo už po dohode o vine a treste dostali vyššie za inú trestnú činnosť, a zvyšných dvoch odsúdili len na tri roky podmienene. Pri tejto logike môžete páchať roky zločiny, potom sa priznať k najhoršiemu a ostatné sú zabudnuté?

Medzičasom padol ďalší vysoký, 21-ročný trest vo väzení s najprísnejším stupňom stráženia, pre údajného člena zločineckej skupiny sýkorovcov Andreja A. za to, že obchodoval aj s drogami, z čoho odvádzal zisky vyššie postaveným členom skupiny. Súd rozhodol aj o tom, že v prospech štátu prepadne 12 900 eur, ktoré údajne získal trestnou činnosťou. Nariadili mu aj ochranný trojročný dohľad. Už skôr ho odsúdili za údajný podiel na vydieračskom únose mladého muža, za ktorého chcela skupina zinkasovať od jeho brata výkupné dva milióny korún (66 300 eur). Začínal ako biletár, príležitostne vraj robil ochrankára šéfa sýkorovcov Róberta Lališa alias Kýbla. Andrej A. sa proti rozsudku odvolal...

Chobotnica v parlamente?

O mafii sa hovorí, že pôsobí ako chobotnica. A Jaroslav Spišiak ešte ako 1. viceprezident PZ SR svojho času vyhlásil, že slovenská mafia prenikla už aj do

slovenského parlamentu. To ho stálo miesto a z polície načas aj odišiel. Ale ním inšpirovaní novinári pátrali a po rokoch našli horúcu stopu (*Topky.sk*): „...Poslanec Národnej rady za Smer Daniel Duchoň si za poslaneckého asistenta vybral advokáta, ktorý v obchodnom registri figuruje v dvoch firmách spojených s Ladislavom Bališom, človekom z mafiánskych zoznamov....“

Vďaka Informačnému zákonu totiž kancelária NR SR zverejnila: „...zmluvu, podľa ktorej mal advokát Robert Orawetz nastúpiť ako poslanecký asistent Daniela Duchoňa za odmenu 2 077 eur mesačne. Daniel Duchoň nám túto informáciu potvrdil. Robert Orawetz v Obchodnom registri figuruje v dvoch spoločnostiach, v ktorých bol spoločníkom Ladislav Bališ.“

Je to o to pikantnejšie, že poslanec Daniel Duchoň bol v tom čase šéfom finančného výboru parlamentu. Na otázku, či sa s Bališom pozná, Orawetz odpovedal (*Topky.sk*): „...Klamal by som, keby som povedal, že som sa s ním nestretol.“ Vo firmách vraj zastupoval záujmy iných spoločníkov, ktorí si po čase do firiem doviedli ako spoločníka Bališa. Odmietol však uviesť, kto boli jeho klienti.

Hrozba zverejnenia celej kauzy zrejme zapôsobila a podľa *Topky.sk* sa poslanec Duchoň rozhodol s takýmto asistentom rozísť...

Aj niečo nové

„Sýkorky“ kráčali s dobou, hľadali aj iné formy ľahkého a hlavne nelegálneho zárobku. Najnázornejšie to v prípade podvodov s pozemkami podľa denníka *Nový Čas* opísal Jozef Drag, keď na súde vypovedal ako svedok. Bol spoločníkom v jednej z firiem, ktorá patrila vysokopostaveným členom sýkorovcov: „Na podnety

nadriadených sme robili podvody s nehnuteľnosťami.“ Ďalej na pojednávaní spomenul, ako niektorí sýkorovci chodili na pozemky v Devínskej Novej Vsi jazdiť na štvorkolkách a videli, že sú zanedbané. Zistili, že sa na nich dá stavať a že majú obrovskú hodnotu. Podrobne opísal, ako jedna obžalovaná získala mapy z katastra, aj ako šéfovia sýkorovcov dali na začiatok peniaze na potrebné veci, a tiež to, kto z obžalovaných mal v skupine akú úlohu a akú dostal odmenu za účasť na podvode.

„Náklady na podvod s pozemkami v Devínskej Novej Vsi boli asi 13-tis. eur, to boli peniaze pre ľudí z katastra na výrobu falošných dokladov, geometrické plány pre hercov,“ vysvetľoval. „Hercami“ myslel „biele kone“ zo sociálne slabého prostredia, pre ktorých dali vyrobiť falošné preukazy totožnosti. Ich úlohou bolo „hrať“ majiteľov aj kupujúcich. Tento „pozemkový komparz“, ako aj niektorých spolupracujúcich policajtov, podľa svedkov ovládal Radoslav Zimčák, ktorý mal v tom čase za sebou asi 15 podvodov s nehnuteľnosťami po celej Bratislave. Vzápätí pozemky v rozlohe až 284 000 štvorcových metrov a v hodnote 15,5 milióna eur previedli na spriaznené osoby, ktoré vystupovali ako bezúhonní a úspešní podnikatelia. Sumy uvedené v kúpno-predajných zmluvách v skutočnosti nikdy zaplatené neboli, alebo spriaznené osoby zaplatili len symbolické čiastky.

O tom všetkom Jozef Drag ochotne vypovedal, lebo zároveň tvrdil, že je policajným agentom a na kriminálnej činnosti sa podieľal na pokyn svojich nadriadených. Svoju výpoveď čítal z niekoľkých strán pripravených poznámok. Tohto hlavného svedka prípadu priviedli príslušníci justičnej stráže z väzby na pojednávanie v putách, pretože ho obvinili v inom prípade podvodov s nehnuteľnosťami. Prokurátorka

generálnej prokuratúry ho považuje za organizátora trestnej činnosti, a podľa jej názoru v pozícii agenta v tomto prípade nikdy nevystupoval.

Absurdity na druhú

Ku koncu najstaršieho zločineckého gangu u nás prispel aj policajt prestrojený za zločincina, ktorého tá istá polícia zatkla ako šéfa bytovej mafie. Vedenie Ministerstva vnútra sa k nemu nehlásilo a najabsurdnejšie je, že na jeho prijatie za policajného agenta musel ten istý minister požiadať o výnimku, lebo Jozef Drag bol predtým už šesťkrát súdne trestaný!

Tak sa zdá, že Slovensko dvadsať rokov po Nežnej revolúcii ašpirovalo na nový názov Absurdistan, ktorým ho prezývali disidenti pôvodne pre komunistický režim. Noví páni dokážu, ako sa zdá, narobiť ešte väčšie kotrmelce.

Začnime po poriadku. Jozef Drag bol klasický recidivista, čo je na polícii pomaly ako doma. A pri takej príležitosti zvykne vzniknúť vzťah vzájomnej výhodnosti. A tak sa Drag stal od roku 2005 policajným informátorom. Sám to neskôr opísal: „Každá zločinecká skupina má okolo dvesto členov a každý deň má niekto z nich meniny, narodeniny. Vypijete s nimi päť whisky, a každý vám niečo povie, zamachruje. To sú veci, ktoré som podsúval. Nie tie, v ktorých som bol ja v centre diania. Tie nie.“

Za tieto služby ho policajní operatívci vysoko oceňovali a podľa *Plus 7 dní* mal za vynikajúce výsledky v roku 2007 dostať od Ministerstva vnútra dokonca byt (napísaný vraj na jeho matku Margitu) a státisícové odmeny v korunách! A keďže s jedlom rastie chuť, niekto na supertajnom Odbore zvláštnych operatívnych činností